

7/12/99

Η βραδινή REALITY

ΑΠΟ ΤΟ ΣΧΟΥ
ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Γιώργος Τράγκας



Η ΕΝΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΗΣ ΚΛΕΙΔΑΡΟΤΡΥΠΑΣ – ΟΠΩΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΚΟΡΚΟΛΗ – ΑΠΟΣΠΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

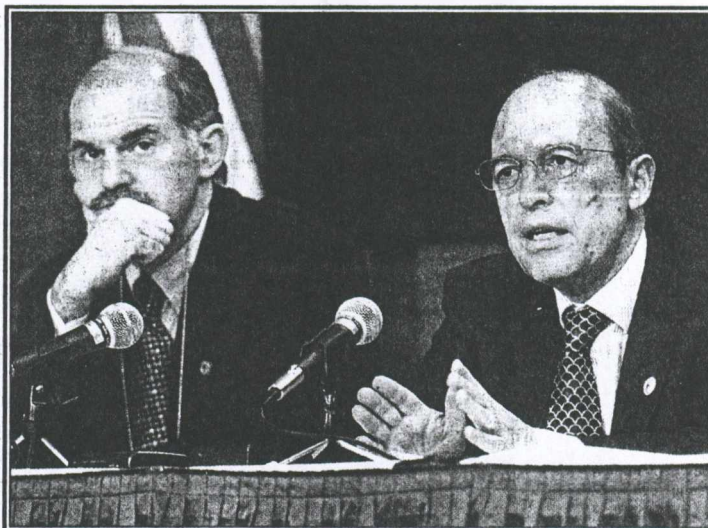
Σκόννη και θρύψαλα η εξωτερική πολιτική

Η έκβαση του χθεσινού Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων στις Βρυξέλλες ήταν άσχημη για την Ελλάδα. Επισημοποιήθηκε ότι μια μεγάλη μερίδα χωρών-μελών της Ε.Ε., μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται – αν δεν πρωτοστατούν – η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία και η Ολλανδία, αρνείται κατηγορηματικά να αποδεχθεί τις ελληνικές προτάσεις-προϋποθέσεις για να συναίνεσει η Αθήνα στην τουρκική υποψηφιότητα. Και η έκβαση αυτή αποτελεί σίγουρα προανάκρουσμα για τη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Ελσίνκι, που αρχίζει την Παρασκευή.

Η ελληνική κυβέρνηση, η οποία αναδιπλώθηκε στην «τελευταία γραμμή άμυνας» ως προς το Ελσίνκι και την υποψηφιότητα της Τουρκίας, είχε ζητήσει από τους άλλους 14 εταίρους, πρώτον, να υπάρξει ρητή δέσμευση και των «15» ότι οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Κύπρου θα ολοκληρωθούν, ανεξαρτήτως της επιλύσεως του Κυπριακού. Η δεύτερη προϋπόθεση που θέτει η χώρα μας είναι η αποδοχή εκ μέρους της Τουρκίας της γενικής δικαιοδοσίας του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης. Και βέβαια, εδώ έχουμε άλλη μια αναδίπλωση της κυβέρνησης Σημίτη από τις αρχικές θέσεις της Ελλάδος ότι η μόνη πραγματική διαφορά μας με την Τουρκία αφορά το ζήτημα της υφαλοκρηπίδας των ελληνικών νήσων του Αιγαίου, για την οποία αρμόδιο να αποφανθεί είναι το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

Η συντριπτική πλειονότητα των εταίρων μας σε ό,τι αφορά το θέμα της ένταξης της Κύπρου έχει ενστερνιστεί την αξίωση των Αμερικανών (πρώτος έθεσε το θέμα ο Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ), οι οποίοι συσχέτισαν την επίλυση του Κυπριακού με την ενταξιακή πορεία της μαρτυρικής Μεγαλονήσου. Οι εταίροι μας στην ουσία εμφανίζονται έτοιμοι να υιοθετήσουν τους «πεχλιβάνικους» ισχυρισμούς της Άγκυρας σε ό,τι αφορά την ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. Πράγματι, όλο αυτό το διάστημα, μετά την επίσκεψη του Αμερικανού προέδρου Μπιλ Κλίντον στην Άγκυρα και την Αθήνα, η πλειονότητα των εταίρων μας συντάσσεται με την Τουρκία και καλά-καλά δεν δείχνει να συζητήσει τις ελληνικές προτάσεις.

Αυτό κατεδείχθη και κατά τη χθεσινή συνεδρίαση του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων στις Βρυξέλλες, όπου το «βαρύ πυροβολικό» της Ε.Ε., η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία και η Ολλανδία, στην ουσία απέρριψαν τις ελληνικές προτάσεις. Μόνον ο Τόνι Μπλερ προ-



σφύρεται να αναλάβει πρωτοβουλία, προκειμένου να καταστεί δυνατή στο Ελσίνκι η διαμόρφωση κοινής στάσεως των «15», έναντι της ευρωπαϊκής προοπτικής της Κύπρου.

Το Κυπριακό «δεν πάει καλά» ούτε στη Νέα Υόρκη, όπου διεξάγονται εκ του σύνεγγυς συνομιλίες μεταξύ του Κυπρίου προέδρου Γλαύκου Κληροδή και του Τουρκοκύπριου ηγέτη Ραούφ Ντενκτάς, υπό την αιγίδα του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ και την... κηδεμονία του Σταίητ Ντηπάρτεντ. Ήδη, από τις πρώτες ώρες της αναγγελίας της επανάληψης των εκ του σύνεγγυς συνομιλιών κα-

τέστη προφανές ότι ο Ντενκτάς με τις πλάτες της Άγκυρας δεν είναι διατεθειμένος να προχωρήσει σε ουσιαστικές συνομιλίες και προβάλλει συνεχώς προσηχήματα για να «τρενάρι» τη διαδικασία προκειμένου να κερδίσει χρόνο μέχρι τις προσεχείς «εκλογές».

Οι συνομιλίες της Νέας Υόρκης έφεραν το στίγμα της αποτυχίας και του αδιεξόδου από την πρώτη στιγμή που τις προανήγγειλε περιχαρής ο πρόεδρος Κλίντον, ενώ πετούσε προς την Τουρκία. Αλίγες ώρες αργότερα ο Ραούφ Ντενκτάς εκβιάζοντας ευθέως με τη μη μετάβασή του απειλούσε να τι-

νάξει τα πάντα στον αέρα. Και είναι γνωστό τοις πάσι ότι με τους εκβιασμούς του υποχρέωσε το γενικό γραμματέα του ΟΗΕ Κόφι Ανάν όχι μόνον να αλλάξει την προοπτική στις προσκλήσεις, αλλά να αποδεχθεί ότι η τουρκοκυπριακή πλευρά δεν πρόκειται να εισέλθει σε θέματα ουσιαστικά. Έφτασε, μάλιστα, να προειδοποιεί ότι αν δεν γίνουν δεκτοί οι όροι του θα αποχωρούσε από το τραπέζι των συνομιλιών.

Ούτε έξω πάμε καλά. Μπορεί ο πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης και τα κορυφαία στελέχη της κυβέρνησής του να μη χάνουν ευκαιρία για να εξάρουν το έργο που επιτελούν, αλλά τα γεγονότα λένε άλλα: στο Ελσίνκι η Ελλάδα θα βρεθεί αντιμέτωπη με την πλήρη άρνηση των περισσότερων εταίρων μας να δεσμευτούν ότι το χρονοδιάγραμμα για την ένταξη της Κύπρου θα τηρηθεί σύμφωνα με τα όσα συμφωνήθηκαν στη Σύνοδο Κορυφής στην Κέρκυρα.

Πέντε χρόνια έπειτα από εκείνη τη Σύνοδο η αδιαλλαξία της Άγκυρας έχει φθάσει στο απροχώρητο: ορθά κοψά, οι Τούρκοι ηγέτες με πρώτο και καλύτερο τον πρωθυπουργό «Απίλα» δηλώνουν ότι αντιτίθενται ουσιαστικά στην ενταξιακή πορεία της Κύπρου και στέλλουν, με τις πλάτες των ΗΠΑ, σχετικά προειδοποιητικά μηνύματα στις Βρυξέλλες.

Το ελληνικό «μήνυμα» ότι η Ελλάδα θα κάνει χρήση του δικαιώματος της αρνητικότητας αν δεν τηρηθούν οι συμφεπωνημένες προϋποθέσεις για την Τουρκία, σχεδόν αγνοήθηκε από τους εταίρους μας στα χθεσινά Συμβούλια Γενικών Υποθέσεων.

Αλίγες ώρες μας χωρίζουν από τη Σύνοδο Κορυφής στο Ελσίνκι και η κυβέρνηση για άλλη μια φορά εμφανίζεται «να παίζει με τη φωτιά» σε ό,τι αφορά τις καταλήψεις των σχολείων και αντί τον διαλόγου επιλέγει τον αυταρχισμό και την προουφυγή στην κρατική βία. Και την ίδια ώρα, ρος σκάνδαλο και ρεπορτάζ «κλειδαροτύμπας», όπως στην περίπτωση του συνθέτη Κορκολή, απασπούν την προσοχή της ελληνικής κοινής γνώμης από τα εθνικά θέματα και τις επικείμενες, κρίσιμες εξελίξεις. Η εξωτερική πολιτική της κυβέρνησης παρουσιάζεται ότι έχει μεταβληθεί σε «σκόννη και θρύψαλα» από την έλλειψη συνέπειας, συνοχής και μεσομακροπρόθεσμου σχεδιασμού. Θα έλεγε κανείς ότι πίσω από την πυροδοτούμενη ένταση στα σχολεία και την «παγίνευση» της ελληνικής κοινής γνώμης σε κίτρινα ρεπορτάζ «κρεβατοκάμαρας», που παραβιάζουν κατάφωρα το Σύνταγμα και τα ανθρώπινα δικαιώματα, θα επιχειρηθεί η κάλυψη της δυσμενούς έκβασης της Συνόδου Κορυφής στο Ελσίνκι για τις ελληνικές υποθέσεις και τα συμφέροντα.

ΑΠΟ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΩΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 07.00 - 10.00

Εν Αθήναις

Με τον Γιώργο Τράγκα

Η πρώτη πολιτική εκπομπή στα FM

BUSINESS RADIO 99,2 FM

Εφ' όρου υποτελείς

Ο πρωθυπουργός θα μεταβεί αυτήν την εβδομάδα στο Ελσίνκι, ευελπιστώντας ότι δεν θα χρειασθεί να εγείρει βέτο για την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας. Αντιθέτως, ελπίζει να πάνε όλα καλά. Και τούτο διότι, στην περίπτωση που εξαναγκασθεί να πραγματοποιήσει την απειλή του, την οποίαν, όπως και σε προηγούμενο άρθρο επισημάναμε, διατύπωσε εκ του ασφαλούς, θα έλθει σε σύγκρουση με τους υπόλοιπους εταίρους, σε μια εποχή μάλιστα που χρειάζεται τη συμπαράστασή τους, προκειμένου να γίνει δεκτή η χώρα μας στην ΟΝΕ. Από την άλλη πλευρά, αν δεν εγείρει βέτο, μολονότι τα ανταλλάγματα δεν θα είναι ικανοποιητικά, τότε θα έχει να αντιμετωπίσει προβλήματα στο εσωτερικό της χώρας, αφού και μέσα στο ίδιο του το κόμμα – και μάλιστα πρωτοκλασάτα στελέχη – έχουν ταχθεί υπέρ της δυναμικής πολιτικής στη Σύνοδο Κορυφής. Κοινώς, μπρος γκερός και πίσω ρέμα για τον κ. Σημίτη, εκτός και αν ικανοποιηθούν κάπως οι ελληνικοί όροι. Για το λόγο αυτόν επιστράτευσε η κυβέρνηση τα μεγάλα μέσα. Αυτά δεν είναι άλλα από τις εκκλήσεις του κ. Γ. Παπανδρέου, προστατευομένου της κ. Ολμπράιτ, προς την προσατιάδα του, προκειμένου να ασκηθεί κάποια πίεση στους Ευρωπαίους και στο κείμενο των συμπερασμάτων της συνόδου να περιληφθούν όροι και δηλώσεις που να ικανοποιούν την ελληνική πλευρά, ειδικώς στην περίπτωση του Κυπριακού.

Ανεξαρτήτως του ότι η «Β» πιστεύει πως αυτήν τη στιγμή παίζεται ένα θέατρο προκειμένου να φανεί ότι ο κ. Σημίτης θα επιστρέψει νικητής από τη Σύνοδο Κορυφής – κάτι το οποίο χρειάζεται εν όψει εκλογών – το θέμα είναι ότι για μία ακόμη φορά η ελληνική εξωτερική πολιτική επιδιώκει να βασισθεί σε ξένους παράγοντες και, μάλιστα, στη μεγαθυμία των Ηνωμένων Πολιτειών, προκειμένου να βρεθεί διέξοδος σε ένα εθνικό πρόβλημα.

Η παραδοσιακή αυτή τακτική δείχνει είτε ότι η χώρα μας είναι από τις λίγες που δεν έχουν κάποιο πλεονέκτημα να προβάλουν απέναντι σε μια μεγάλη δύναμη, προκειμένου η στήριξη που θα λάβει να έχει την έννοια της αμοιβαιότητας – όπως δηλαδή κάνει η Τουρκία – είτε ότι προτιμάμε να έχουμε την άσκηση της εξωτερικής πολιτικής μας υπό καθιερωτές διαρκούς προσοχής, όχι βεβαίως αδιαπάνως. Και τούτο διότι οι μέχρι σήμερα αμερικανικές πιέσεις προς την Ελλάδα, ειδικά σε ό,τι αφορά τις σχέσεις μας με την Τουρκία, ήταν το αποτέλεσμα της αναπόθεσης όλων των λύσεων για τις εξωτερικές εκκρεμότητές μας στην Ουάσινγκτον, η οποία ήταν φυσικό στις εν λευκώ λύσεις που επέλεγε να φροντίζει να ικανοποιεί και τα δικά της ευρύτερα συμφέροντα.

Η αμερικανική παρέμβαση και στην περίπτωση της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας στην Ε.Ε., προκειμένου να ικανοποιηθεί κατά κάποιον τρόπο και η ελληνική πλευρά, θα έχει ασφαλώς τα ανταλλάγματά της. Διότι έτσι είναι οι κανόνες του παιχνιδιού, ειδικά μάλιστα για μια χώρα που ποτέ δεν φροντίζει να προδιαγραφεί τους στόχους της και να παραμένει αμετακίνητη σε αυτούς. Πολύ περισσότερο μάλιστα όταν ποτέ δεν φροντίζει να προτείνει δικές της λύσεις και να τις υποστηρίζει σθεναρώς. Είναι φυσικό, λοιπόν, η υποτέλεια αυτού του είδους να έχει το κόστος της, το οποίο, όσον αφορά την υποθήκη της ικανοποίησης των ελληνικών όρων, μενεί να δομη ποιο θα είναι στο προσεχές μέλλον.